

ເອລີຍາ — ໝາຍເລກ ສາມ

ຈົ່ງໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກ

Jeff Pippenger

2023-09-29

ແລະເກີດຂຶ້ນວ່າ ໃນເວລາຖວາຍເຄື່ອງບູລາຕອນແລງ ເອລີຍາຜູ້ພະຍາກອນໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້ແລະກ່າວວ່າ,
ຂ້າແດ່ພຣະຢາເວ ພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ, ອີລາກ ແລະຂອງອິດສະຣາເອນ,
ຂໍໃຫ້ເປັນທີ່ປະຈຳແຈ້ງໃນວັນນີ້ວ່າ ພຣະອົງຊົງເປັນພຣະເຈົ້າໃນອິດສະຣາເອນ ແລະວ່າ
ຂ້ານ້ອຍເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ແລະວ່າ
ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຮັດບັນດາສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໝົດຕາມພຣະດຳລັດຂອງພຣະອົງ. 1 ກະສັດ 18:36

ພວກເຮົາໄດ້ກຳລັງລະບຸລັກສະນະຂອງເອລີຍາໃນຖານະເປັນສັນຍາລັກ. ໜຶ່ງໃນລັກສະນະເຫຼົ່ານັ້ນຄື
ວ່າພັນທະກົດແລະຂ່າວສານຂອງເອລີຍາ, ໂຢຮັນຜູ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາ ແລະ William Miller
ເປັນເຄື່ອງມືແຫ່ງການພິພາກສາ.

ພຣະອົງຊົງໃຊ້ຂ່າວສານຂອງພວກເຂົາເພື່ອທົດສອບປະຫວັດສາດແຕ່ລະຊ່ວງຂອງພວກເຂົາ.
ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວວ່າ ຖ້າພຣະອົງບໍ່ໄດ້ສະເດັດມາ ຊາວຢິວຜູ້ອອກຫາຂີ້ຕົດແຍ້ງເຫຼົ່ານັ້ນກໍຈະບໍ່ມີບາບ.

ຖ້າເຮົາບໍ່ໄດ້ມາ ແລະໄດ້ກ່າວແກ່ພວກເຂົາ, ພວກເຂົາກໍຈະບໍ່ມີບາບ; ແຕ່ບັດນີ້
ພວກເຂົາບໍ່ມີຂໍ້ແກ້ຕົວສຳລັບບາບຂອງຕົນ. ໂຢຮັນ 15:22.

ເອເຊກຽນໄດ້ຊີ້ບອກຫຼັກການດຽວກັນນີ້ສຳລັບຊາວຢິວຜູ້ມັກໂຕ້ແຍ້ງໃນປະຫວັດສາດຂອງທ່ານ.

ເພາະວ່າພວກເຂົາເປັນລູກຫຼານທົດຕົ້ນ ແລະ ໃຈແຂງກະດ້າງ. ເຮົາສົ່ງເຈົ້າໄປຫາພວກເຂົາ; ແລະ
ເຈົ້າຈະກ່າວແກ່ພວກເຂົາວ່າ, ພຣະອົງຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດຕົ້ນນີ້ ແລະ ພວກເຂົາ, ບໍ່ວ່າຈະຟັງ ຫຼື ບໍ່ຟັງ,
(ເພາະພວກເຂົາເປັນວົງວານທຶກະບົດ,) ພວກເຂົາກໍຈະຮູ້ວ່າ ມີຜູ້ພະຍາກອນຢູ່ທຳມາກາງພວກເຂົາ.
ເອເຊກຽນ 2:4, 5.

ສັນຍະລັກຂອງເອລີຍາຮວມເຖິງບົດບາດຂອງທ່ານໃນຖານະເປັນເຄື່ອງມືແຫ່ງການພິພາກສາ.

“ບັນດາຜູ້ທີ່ກຳລັງມີສ່ວນໃນການປະກາດຂ່າວສານຂອງທຸດສະຫວັນອົງທຶສາມ
ກຳລັງຄົ້ນຄວ້າພຣະຄຳພີຕາມແບບແຜນດຽວກັນທີ່ບິດາ Miller ໄດ້ຍຶດຖື. ໃນບັນຍັດພິມຊື່ວ່າ Views of
the Prophecies and Prophetic Chronology, ບິດາ Miller ໄດ້ໃຫ້ກົດລະບຽບຕໍ່ໄປນີ້ຮຽບງ່າຍ
ແຕ່ຕົ້ນໄປດ້ວຍບັນຍາ ແລະມີຄວາມສຳຄັນ ສຳລັບການສຶກສາ ແລະການຕີຄວາມພຣະຄຳພີ.”

“1. ທຸກໆຖ້ອຍຄຳຕ້ອງມີນ້ຳໜັກອັນເໝາະສົມຕໍ່ຫົວຂໍ້ທີ່ຖືກນຳສະເໜີໄວ້ໃນພຣະຄຳພີ; 2.
ພຣະຄຳພີທັງໝົດເປັນສິ່ງຈຳເປັນ ແລະສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້ໂດຍການທຸ່ມເທ ແລະການສຶກສາຢ່າງພາກພຽນ;
3. ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ຖືກສຳແດງໄວ້ໃນພຣະຄຳພີຈະຖືກບົດບັງ ຫຼືຈະຖືກຊອນໄວ້ຈາກຜູ້ທີ່ທຸ່ມເທຂໍ້ຄວາມເຊື່ອ
ໂດຍບໍ່ຫວັ່ນຫວາ; 4. ເພື່ອຈະເຂົ້າໃຈຄຳສອນ
ຈົ່ງນຳຂໍ້ພຣະຄຳພີທັງໝົດມາຮວມກັນໃນເລື່ອງທີ່ທ່ານປາຖະໜາຈະຮູ້
ແລ້ວຈົ່ງໃຫ້ທຸກໆຖ້ອຍຄຳມີອິດທິພົນອັນເໝາະສົມຂອງມັນ;
ແລະຖ້າທ່ານສາມາດຈັດຮູບເປັນທິດສະດີຂອງທ່ານໄດ້ໂດຍບໍ່ມີຂໍ້ຂັດແຍ້ງ
ທ່ານກໍບໍ່ອາດຢູ່ໃນຄວາມຜິດພາດ; 5. ພຣະຄຳພີຕ້ອງເປັນຜູ້ອະທິບາຍຕົນເອງ
ເນື່ອງຈາກມັນເປັນຫຼັກການຂອງຕົນເອງ.
ຖ້າຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງພົ້ນພາອາຈານຜູ້ໜຶ່ງໃຫ້ອະທິບາຍແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ
ແລະຫາກລາວຄາດເດົາຄວາມໝາຍຂອງມັນ

ຫຼືມາຖະໜາໃຫ້ມັນເປັນເຊັ່ນນັ້ນເນື່ອງໂດຍຫຼັກຄວາມເຊື່ອຜ່ານກາຍຂອງລາວ
ຫຼືເລືອກໃຫ້ຄົນເຫັນວ່າລາວສະຫຼຸດ ແລ້ວການຄາດເດົາ, ຄວາມບາຖະໜາ, ຫຼັກຄວາມເຊື່ອ,
ຫຼືສະຕິບັນຍາຂອງລາວນັ້ນ ກໍກາຍເປັນຫຼັກເກນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະບໍ່ແມ່ນພຣະຄຳພີ."

"ຂ້າງເທິງນີ້ແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງຂອງກົດເກນເຫຼົ່ານີ້; ແລະໃນການສຶກສາພຣະຄຳພີຂອງພວກເຮົາ
ພວກເຮົາທຸກຄົນຄວນຈະເອົາໃຈໃສ່ຫຼັກການທີ່ໄດ້ວາງໄວ້."

"ຄວາມເຊື່ອອັນແທ້ຈິງມີຮາກຖານຢູ່ເທິງພຣະຄຳພີ;
ແຕ່ຊາຕານໃຊ້ອຸບາຍອັນຫຼາກຫຼາຍເພື່ອບິດເບືອນພຣະຄຳພີ ແລະນຳເອົາຄວາມຜິດພາດເຂົ້າມາ,
ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງມີຄວາມລະມັດລະວັງຢ່າງຍິ່ງ
ຫາກຜູ້ໃດບາຖະໜາຈະຮູ້ວ່າແທ້ຈິງແລ້ວພຣະຄຳພີສອນຫຍັງ. ການໝົກມຸ່ນຢູ່ກັບຄວາມຮູ້ສຶກຢ່າງຫຼາຍ
ແລະອ້າງວ່າຕົນສັດຊື່ໃນຂະນະທີ່ມີນິເສດຖືອບຄຳອັນແຈ້ງຊັດຂອງພຣະວະຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ
ເພາະພຣະວະຈະນະນັ້ນບໍ່ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຮູ້ສຶກ—ນີ້ເປັນໜຶ່ງໃນຄວາມລວງອັນໃຫຍ່ຫຼວງໃນສະໄໝນີ້.
ຫຼາຍຄົນບໍ່ມີຮາກຖານສຳລັບຄວາມເຊື່ອຂອງຕົນນອກຈາກອາລົມ.
ສາສະໜາຂອງເຂົາປະກອບດ້ວຍຄວາມຕື່ນເຕັ້ນ; ເມື່ອສົງນັ້ນສົນສຸດລົງ, ຄວາມເຊື່ອຂອງເຂົາກໍຫາຍໄປ.
ຄວາມຮູ້ສຶກອາດເປັນແກບ, ແຕ່ພຣະວະຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າເປັນເຂົ້າສາລີ. ແລະ "ອັນໃດ,"
ຜູ້ພະຍາກອນກ່າວວ່າ, "ແກບຈະປຽບກັບເຂົ້າສາລີໄດ້ແນວໃດ?"

"ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະຖືກພິພາກສາລົງໂທດ
ເນື່ອງຈາກບໍ່ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ແສງສະຫວ່າງແລະຄວາມຮູ້ທຳມະດາເຂົາບໍ່ເຄີຍມີ ແລະບໍ່ອາດໄດ້ຮັບ.
ແຕ່ຫຼາຍຄົນປະຕິເສດທີ່ຈະເຊື່ອຟັງຄວາມຈິງທີ່ຖືກນຳສະເໜີແກ່ພວກເຮົາໂດຍທຸດຕ່າງໆຂອງພຣະຄຣິດ
ເພາະພວກເຮົາບາຖະໜາຈະປັບຕົນໃຫ້ເຂົ້າກັບມາດຕະຖານຂອງໂລກ;
ແລະຄວາມຈິງທີ່ໄດ້ເຂົ້າເຖິງຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກເຮົາ, ແສງສະຫວ່າງທີ່ໄດ້ສ້ອງແສງໃນຈິດວິນຍານ,
ຈະກ່າວໂທດພວກເຮົາໃນວັນແຫ່ງການພິພາກສາ. ໃນວັນສຸດທ້າຍເຫຼົ່ານີ້
ພວກເຮົາມີແສງສະຫວ່າງອັນສັງສົມທີ່ໄດ້ສ້ອງສະຫວ່າງມາຕະຫຼອດທຸກຍຸກທຸກສະໄໝ
ແລະພວກເຮົາຈະຖືກຖາມຮັບຜິດຊອບຕາມສັດສ່ວນນັ້ນ.
ທາງແຫ່ງຄວາມບໍ່ລັບສຸດບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນລະດັບດຽວກັນກັບໂລກ; ມັນເປັນທາງຫຼວງທີ່ຖືກຍົກຂຶ້ນ.
ຖ້າພວກເຮົາດຳເນີນໃນທາງນີ້, ຖ້າພວກເຮົາແລ່ນໃນທາງແຫ່ງພຣະບັນຍັດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ພວກເຮົາຈະພົບວ່າ 'ທາງຂອງຄົນຊອບທຳນັ້ນເປັນເໝືອນແສງສະຫວ່າງອັນສ້ອງໄສ
ຊົງສ້ອງແຈ້ງຂຶ້ນເລື້ອຍໆຈົນເຖິງເວລາກາງວັນອັນສົມບູນ.'" Review and Herald, November 25,
1884.

ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ "ຖືກລົງໂທດເພາະບໍ່ເຊື່ອຟັງຄວາມສະຫວ່າງແລະຄວາມຮູ້" ພວກເຮົາ "ບໍ່ເຄີຍມີ, ແລະ"
ພວກເຮົາ "ບໍ່ອາດໄດ້ຮັບ." ປະເດັນສຳຄັນຂອງຄຳກ່າວນີ້ຄືສຳນວນ "ບໍ່ອາດໄດ້ຮັບ." Elijah, John ແລະ Miller
ເປັນຕົວແທນແຫ່ງຄວາມສະຫວ່າງສຳລັບຊີວິດອາຍຸຂອງແຕ່ລະທ່ານ ຊຶ່ງສາມາດໄດ້ຮັບເຖິງ.
ການປະກົດຂອງຂ່າວສານຂອງພວກທ່ານໄດ້ຍົກເອົາຜ້າຄຸມຂອງສິ່ງທີ່ໃນທາງນິຕິກຳຂອງສະຫະລັດເອີ້ນວ່າ
"plausible deniability." ຂ່າວສານຂອງ Elijah ໃນທຸກຊີວິດອາຍຸທີ່ມັນຖືກສຳແດງອອກ ຈະຍົກເລີກ
"plausible deniability" ທຸກຮູບແບບ,
ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຊີວິດອາຍຸນັ້ນທີ່ໝົດຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຄວາມສະຫວ່າງທີ່ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໃນເວລານັ້ນ.

"ຄັ້ງໜຶ່ງ ນ້ອງຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ ລາວຈະບໍ່ຟັງສົງໃດໆກ່ຽວກັບຄຳສອນທີ່ພວກເຮົາຍຶດຖືຢູ່
ເພາະຢ້ານວ່າຕົນເອງຈະຖືກນຳໃຫ້ເຊື່ອ. ລາວບໍ່ຍອມມາຮ່ວມປະຊຸມ ຫຼືຟັງຄຳບັນຍາຍ;
ແຕ່ຕໍ່ມາລາວໄດ້ປະກາດວ່າ ລາວເຫັນແລ້ວວ່າ
ຕົນເອງມີຄວາມຜິດບາບບໍ່ແຕກຕ່າງຈາກວ່າໄດ້ຟັງສົງເຫຼົ່ານັ້ນແລ້ວ.
ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໂອກາດແກ່ລາວໃຫ້ຮູ້ຈັກຄວາມຈິງ
ແລະພຣະອົງຈະຖືລາວໃຫ້ຮັບຜິດຊອບສຳລັບໂອກາດນີ້."

ໃນທ່າມກາງພວກເຮົາມີຫຼາຍຄົນທີ່ມີອະຕິຕຳສອນທີ່ກຳລັງຖືກນຳມາພິຈາລະນາໃນຂະນະນີ້. ພວກເຂົາບໍ່ຍອມມາຟັງ, ບໍ່ຍອມສືບສວນຢ່າງສະຫງົບສຸຂຸມ, ແຕ່ກັບຍົກຂໍ້ຕົກລົງຂອງຕົນຂຶ້ນມາໃນຄວາມມືດ. ພວກເຂົາພິຈາລະນາສົມບູນກັບຈຸດຍືນຂອງຕົນ. 'ເຈົ້າເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍຮຽມໄດ້ແລ້ວ, ມັງຄັງຂຶ້ນດ້ວຍຊັບສິນ, ແລະບໍ່ຂາດສົງໃດເລີຍ; ແຕ່ບໍ່ຮູ້ວ່າ ເຈົ້າເປັນຄົນທຸກຍາກໜ້າສົມເພດ, ໜ້າສົງສານ, ຍາກຈົນ, ຕາບອດ, ແລະເປື້ອນກາຍ: ເຮົາແນະນຳເຈົ້າໃຫ້ຊື່ຄຳຈາກເຮົາ ຄຳທີ່ໄດ້ຖືກຫລອມໃນໄພ ເພື່ອເຈົ້າຈະຮຽມ; ແລະເສື້ອຜ້າສີຂາວ ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ນັ່ງຫົມ ແລະເພື່ອຄວາມອັບອາຍແຫ່ງຄວາມເປື້ອນກາຍຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ປາກົດ; ແລະຈົງເອົາຢາທາຕາທາຂອງເຈົ້າ ເພື່ອເຈົ້າຈະເຫັນ. ເຮົາຕົກເຕືອນແລະຕີສອນຜູ້ທີ່ເຮົາຮັກທຸກຄົນ: ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງມີໃຈຮ້ອນຮົນ ແລະກັບໃຈໃໝ່' (Revelation 3:17–19).

"ພຣະຄຳພີຂັ້ນນີ້ໃຊ້ກັບຜູ້ທີ່ດຳລົງຊີວິດຢູ່ພາຍໃຕ້ສຽງແຫ່ງຂ່າວສານ ແຕ່ຫາກບໍ່ຍອມມາຟັງມັນ. ທ່ານຈະຮູ້ໄດ້ແນວໃດວ່າ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກຳລັງປະທານຫຼັກຖານໃໝ່ແຫ່ງຄວາມຈິງຂອງພຣະອົງ ໂດຍວາງມັນໄວ້ໃນບໍລິບົດໃໝ່ ເພື່ອທາງຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໄດ້ຖືກຈັດຕຽມໃຫ້ພ້ອມ? ທ່ານໄດ້ວາງແຜນອັນໃດໄວ້ແດ່ ເພື່ອໃຫ້ແສງສະຫວ່າງໃໝ່ຖືກຖ່າຍທອດເຂົ້າໄປທົ່ວແຖວຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ? ທ່ານມີຫຼັກຖານອັນໃດວ່າ ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສົ່ງແສງສະຫວ່າງມາຍັງບຸດຫຼານຂອງພຣະອົງ? ການພິຈາລະນາໃນຕົນເອງທັງປວງ, ຄວາມຫຼົງຕົນເອງ, ແລະຄວາມຈອງຫອງໃນຄວາມຄິດເຫັນ ຈະຕ້ອງຖືກລະຫັງໄປ. ພວກເຮົາຈະຕ້ອງມາຢູ່ແທບພຣະບາດຂອງພຣະເຢຊູ ແລະຮຽນຈາກພຣະອົງ ຜູ້ຊົງຊົງອ່ອນສຸພາບແລະຖ່ອມພຣະທັຍ. ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ສອນສາວົກຂອງພຣະອົງດັ່ງທີ່ພວກຮັບບັດສອນສາວົກຂອງຕົນ. ຊາວຢິວຈຳນວນຫຼາຍໄດ້ມາ ແລະຟັງເມື່ອພຣະຄຣິດຊົງເປີດເຜີຍຄວາມເລິກລັບແຫ່ງຄວາມລອດ ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ມາເພື່ອຮຽນຮູ້ ພວກເຂົາມາເພື່ອຕິດຽນ, ເພື່ອຈັບຜົດພຣະອົງໃນຄວາມບໍ່ສອດຄ່ອງບາງປະການ ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະມີສິ່ງໃດໜຶ່ງໄປສຳ້ງອະຕິຕຳໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນ. ພວກເຂົາພິຈາລະນາຄວາມຮູ້ຂອງຕົນ, ແຕ່ບຸດຫຼານຂອງພຣະເຈົ້າຈະຕ້ອງຮູ້ຈັກສຽງຂອງຜູ້ລ້ຽງແທ້. ນີ້ແມ່ນເວລາດອກຫຼົ້ ທີ່ຈະເໝາະສົມຢ່າງຍິ່ງທີ່ຈະອົດອາຫານແລະອະທິຖານຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ? ພວກເຮົາກຳລັງຢູ່ໃນອັນຕະລາຍຂອງການແຕກແຍກ, ຢູ່ໃນອັນຕະລາຍຂອງການເຂົ້າຂ້າງໃນປະເດັນທີ່ຖືກຖຽງກັນ; ແລະພວກເຮົາບໍ່ຄວນສະແຫວງຫາພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຈິງຈັງ ພ້ອມດ້ວຍການຖ່ອມຈິດວິນຍານ ເພື່ອພວກເຮົາຈະຮູ້ວ່າອັນໃດແມ່ນຄວາມຈິງດອກຫຼົ້?" Selected Messages, book 1, 413.

ຜູ້ທີ່ເປັນຕົວແທນແຫ່ງຂ່າວສານຂອງເອລີຍາ
ແມ່ນເຄື່ອງມືແຫ່ງການພິພາກສາໃນຂະບວນການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ
ອັນເປັນການຕຽມທາງໃຫ້ແກ່ຜູ້ສົ່ງຂ່າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາ ເພື່ອຊຳລະພຣະວິຫານໃຫ້ສະອາດ.
ໃນການສຳເລັດພາລະກິດແຫ່ງການຊຳລະພຣະວິຫານນັ້ນ
ແສງສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມຈິງປະຈຸບັນຈະຖືກເປີດເຜີຍ. ຖ້າຫາກວ່າມັນບໍ່ຖືກເປີດເຜີຍ
ບັນດາຜູ້ທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງສະແຫວງຫາ ແລະກຳລັງຊົງຊຳລະຢູ່ນັ້ນ
ກໍຈະຍັງຄົງຮັກສາເສື້ອຄຸມແຫ່ງການຫລອກລວງຕົນເອງແບບເລີດໄຊຍໄວ້.
ເອລີຍາເປັນສັນຍາລັກແຫ່ງພັນທະກິດທີ່ນຳສະເໜີຄວາມຈິງໃນຖານະເປັນເຄື່ອງມືແຫ່ງການພິພາກສາ.
ດ້ວຍເຫດນີ້ເອງ ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ຮັບແຈ້ງວ່າ ບັນດາຜູ້ທີ່ປະຕິເສດຂ່າວສານຂອງໂຢຮັນຜູ້ໃຫ້ບັບຕີສະມາ
ບໍ່ອາດໄດ້ຮັບປະໂຫຍດຈາກຄຳສອນຂອງພຣະເຢຊູ

"ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກຊົມໃຫ້ຫວນກັບໄປຍັງການປະກາດເຖິງການສະເດັດມາຄັ້ງທຳອິດຂອງພຣະຄຣິດ.
ໂຢຮັນໄດ້ຖືກສົ່ງມາໃນວິນຍານແລະລົດເດດຂອງເອລີຍາ ເພື່ອຕຽມທາງໄວ້ສຳລັບພຣະເຢຊູ
ບັນດາຜູ້ທີ່ປະຕິເສດພະຍານຂອງໂຢຮັນ ກໍບໍ່ໄດ້ຮັບປະໂຫຍດຈາກຄຳສັ່ງສອນຂອງພຣະເຢຊູ" Early
Writings, 258.

ໃນປະຫວັດການພະຍາກອນທີ່ເປັນແບບຢ່າງແຫ່ງການຊຳລະປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ
ຂ່າວສານແຫ່ງຄວາມຈິງສຳລັບເວລາປັດຈຸບັນຖືກເປີດຜະນຶກອອກ
ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ຄົນຮຸ່ນນີ້ຕ້ອງຮັບຜົດຊອບຕໍ່ການເລືອກຄວາມມັດ ຫຼືຄວາມສະຫວ່າງ.

ແຕ່ສ່ວນເຈົ້າ ໂອ ດານເຮນ ຈົ່ງບົດຖອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້ໄວ້ ແລະປະທັບຕາໜັງສືນີ້ໄວ້ ຈົນຮອດເວລາສຸດທ້າຍ:
ຫຼາຍຄົນຈະໄປມາທົ່ວໄປ ແລະຄວາມຮູ້ຈະເພີ່ມພູນຂຶ້ນ.... ແລະພຣະອົງກ່າວວ່າ, ດານເຮນ ເອີຍ
ຈົ່ງໄປຕາມທາງຂອງເຈົ້າ: ເພາະວ່າຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້ຖືກປັດໄວ້ ແລະປະທັບຕາໄວ້ ຈົນຮອດເວລາສຸດທ້າຍ.
ຫຼາຍຄົນຈະຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍ່ລໍຖ້າ ແລະຖືກເຮັດໃຫ້ຂ້າວ ແລະຖືກທົດລອງ; ແຕ່ຄົນອະທຳຈະປະພຶດຢ່າງອະທຳ:
ແລະບໍ່ມີຄົນອະທຳໃດຈະເຂົ້າໃຈ; ແຕ່ຄົນມີປັນຍາຈະເຂົ້າໃຈ. ດານເຮນ 12:4, 9, 10.

ບັນດາຜູ້ທີ່ເປັນຕົວແທນຂອງຂ່າວສານເອລົຢາສຳລັບແຕ່ລະຊົ່ວໂມງຂອງພວກເຂົາ
ໄດ້ຖືກພຣະຄຣິດຊົງລະບຸວ່າເປັນອັກຄະທູດຂອງພຣະອົງ
ເພື່ອຈະຊົງໃຊ້ພວກເຂົາເປັນເຄື່ອງມືແຫ່ງການພິພາກສາ. ນີ້ແຫຼ່ງຄຣິສຕິຍາທິດອົງກຳລັງຊື້ໃຫ້ເຫັນ
ເມື່ອທ່ານກ່າວວ່າ, “ໃນວັນນີ້ຂ້າຍເປັນທີ່ປະຈຳແຈ້ງເຖິງວ່າ ພຣະອົງຊົງເປັນພຣະເຈົ້າໃນອິສະຣາເອນ,
ແລະວ່າຂ້າຍອ້ອມເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ, ແລະວ່າຂ້າຍອ້ອມໄດ້ເຮັດສິ່ງທັງປວງນີ້ຕາມພຣະດຳລັດຂອງພຣະອົງ.”

ຄວາມຈິງນີ້ໄດ້ຖືກພຣະເຢຊູຊົງສະແດງໄວ້ຊັ້ນກັນ ກ່ຽວກັບໂຢຮັນຜູ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາ.

ແລະເມື່ອພວກເຂົາກຳລັງຈາກໄປ, ພຣະເຢຊູໄດ້ລົງມາກ່າວແກ່ຝຽງຊົນທັງຫຼາຍກ່ຽວກັບໂຢຮັນວ່າ,
ພວກທ່ານໄດ້ອອກໄປໃນຖົນກັນດານເພື່ອເບິ່ງຫຍັງ? ກົກອໍທິຖືກລົມພັດໄຫວຫວັ້ນບໍ່?
ແຕ່ພວກທ່ານອອກໄປເພື່ອເບິ່ງຫຍັງ? ຄົນຜູ້ໜຶ່ງໜຶ່ງໜຶ່ງເຄື່ອງນຸ່ງອ່ອນນຸ່ມບໍ່? ຈົ່ງເບິ່ງ,
ຜູ້ໜຶ່ງໜຶ່ງອ່ອນນຸ່ມນັ້ນຢູ່ໃນພະລາຊວັງຂອງກະສັດ. ແຕ່ພວກທ່ານອອກໄປເພື່ອເບິ່ງຫຍັງ? ສາດສະດາບໍ່?
ແມ່ນແທ້, ເຮົາບອກພວກທ່ານວ່າ, ແລະຫຼາຍກວ່າສາດສະດາອື່ນ. ເພາະຜູ້ນີ້ແຫຼ່ງຄຣິສຕິຍາທິດອົງກຳລັງຊື້ໃຫ້ເຫັນວ່າ,
ເບິ່ງແມ່, ເຮົາໃຊ້ຜູ້ຊ່າວຂອງເຮົາໄປຂ້າງໜ້າພັກຂອງທ່ານ, ຜູ້ຊື່ຈະຕຽມທາງຂອງທ່ານໄວ້ຂ້າງໜ້າທ່ານ.
ມັດທາຍ 11:7-10.

ໂຢຮັນເປັນຫຼາຍກວ່າຜູ້ພະຍາກອນ; ທ່ານເປັນເຄື່ອງມືແຫ່ງການພິພາກສາ,
ແລະພາລະກົດຂອງທ່ານໄດ້ຖືກສະແດງໃຫ້ແກ່ຄົນຮຸ່ນຂອງທ່ານຢ່າງຊັດເຈນ,
ເພາະພວກເຂົາໄດ້ອອກໄປຍັງຖົນທຸລະກັນດານເພື່ອເບິ່ງທ່ານ,
ດັ່ງທີ່ອິສະຣາເອນທັງໝົດໄດ້ມາຍັງກາແມນຕາມຄຳສັ່ງຂອງອາຮັບຢ່າງແນ່ນອນ. William Miller
ໄດ້ເຂົ້າໃຈການເພີ່ມພູນຂອງຄວາມຮູ້ທີ່ຖືກເປີດຜະນຶກໃນປີ 1798.
ລາວເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ທີ່ແລ່ນໄປແລ່ນມາໃນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ ເມື່ອຄວາມຮູ້ໄດ້ເພີ່ມພູນຂຶ້ນ.
ຂ່າວສານຂອງລາວຕັ້ງຢູ່ເທິງເວລາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ ແລະໃນປີ 1840 ຂ່າວສານແລະພາລະກົດຂອງລາວໄດ້ຖືກ
ກນຳສະເໜີເຂົ້າສູ່ຄົນຮຸ່ນຂອງລາວໃນລັກສະນະທີ່ໂລກໂບຣເຕສຕັ້ງທັງໝົດໄດ້ຜູ້ຄອຍເບິ່ງວ່າວິທີການຂອງລາວ
ຈະໄດ້ຜົນຫຼືບໍ່. ເມື່ອສິ່ງນັ້ນໄດ້ຮັບການຢືນຢັນ, ຂ່າວສານຂອງລາວກໍໄດ້ຖືກນຳໄປທົ່ວໂລກ.

“ໃນປີ 1840 ມີການສຳເລັດຂອງຄຳພະຍາກອນອັນໂດດເດັ່ນອີກປະການໜຶ່ງ
ຊຶ່ງໄດ້ບຸກເລົ່າຄວາມສົນໃຈຢ່າງແຜ່ຫຼາຍ. ສອງປີກ່ອນໜ້ານັ້ນ Josiah Litch,
ໜຶ່ງໃນບັນດາສາສນາຈານຊັ້ນນຳຜູ້ປະກາດເຮືອງການສະເດັດມາຄົງທຣີສອງ, ໄດ້ຕີພິມຄຳອະທິບາຍ
Revelation 9 ໂດຍທຳນາຍການລົມສະລາຍຂອງຈັກກະພັດ Ottoman. ຕາມການຄຳນວນຂອງເຂົາ,
ອຳນາດນີ້ຈະຖືກໂຄ່ນລົ້ມ... ໃນວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840, ເມື່ອອຳນາດ Ottoman ໃນ Constantinople
ອາດຈະຖືກຄາດໝາຍວ່າຈະແຕກຫັກ. ແລະຂ້າພະເຈົ້າເຊື່ອວ່າ ສິ່ງນີ້ຈະປາກົດວ່າເປັນເຈົ້າຊັ້ນນັ້ນ.”

“ໃນເວລາອັນແນ່ນອນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ນັ້ນ, ຕວກກີ, ຜ່ານທາງທູດຂອງນາງ,
ໄດ້ຍອມຮັບການຄຸ້ມຄອງຈາກມະຫາອຳນາດພັນທະມິດແຫ່ງຢູໂຣບ,
ແລະດ້ວຍເຫດນັ້ນຈຶ່ງໄດ້ນຳຕົນເອງເຂົ້າຢູ່ໃນການຄວບຄຸມຂອງບັນດາຊາດຄຣິສຕຽນ.

ເຫດການນັ້ນໄດ້ສຳເລັດຕາມຄຳພະຍາກອນຢ່າງຖືກຕ້ອງທຸກປະການ. ເມື່ອຂ້າວນີ້ເປັນທຶຣັບຊາບ, ຝຽງຊົນຈຳນວນຫຼາຍໄດ້ຊື້ໝື່ນໃນຄວາມຖືກຕ້ອງແຫ່ງຫຼັກການການຕົວຄວາມຄຳພະຍາກອນທີ່ Miller ແລະບັນດາຜູ້ຮ່ວມງານຂອງເຂົາໄດ້ຍຶດຖື, ແລະການເຄື່ອນໄຫວເຮືອງການສະເດັດມາໄດ້ຮັບແຮງຜັກດັນອັນນຳພີສະຈັນ. ບຸກຄົນຜູ້ມີຄວາມຮູ້ແລະມືຖານະໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບ Miller ທັງໃນການເຫດສະໜາ ແລະໃນການຕົວລິມະເສຍແຜ່ທັດສະນະຂອງເຂົາ, ແລະຕັ້ງແຕ່ປີ 1840 ຫາ 1844 ພາລະກົດນີ້ໄດ້ຂະຫຍາຍອອກຢ່າງວ່ອງໄວ.” The Great Controversy, 334, 335.

ຊ່ວງເວລາຈາກ “1840 ຫາ 1844” ເປັນຕົວແທນປະຫວັດສາດຂອງ “ສຽງຟ້າຮ້ອງທັງເຈັດ” ໃນພຣະນິມົດ ບົດທີ 10. ໃນປະຫວັດສາດນັ້ນ ຂະບວນການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດອັນໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໄວ້ໃນມາລາກີບົດທີ 3 ແລະໃນການຊຳລະພຣະວິຫານສອງຄັ້ງຂອງພຣະຄຣິດ ໄດ້ຖືກເລີ່ມຕົ້ນ.

ຂະບວນການແຫ່ງການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດນັ້ນ ເປັນຂະບວນການທົດສອບທີ່ອຍຸດດຳເນີນໄປ ໂດຍອີງໃສ່ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງ Miller ກ່ຽວກັບຫຼັກການ “ໜຶ່ງວັນເທົ່າກັບໜຶ່ງປີ.”

ຜູ້ທີ່ເປັນຕົວແທນຂ້າວສານຂອງເອລີຍາ ໄດ້ຕຽມທາງໄວ້ສຳລັບຜູ້ສົ່ງຂ້າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາ ໃຫ້ມາຍັງພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງຢ່າງກະທັນຫັນ,

ແລະພວກເຂົາເປັນສັນຍາລັກຂອງເຄື່ອງມືແຫ່ງການພິພາກສາ ທີ່ຜູ້ສົ່ງຂ້າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາໄດ້ໃຊ້ ເພື່ອກວາດຂັບຜູ້ທີ່ເລືອກຄວາມມັດແທນຄວາມສະຫວ່າງ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ບັບຕີສະມາແກ່ພວກທ່ານດ້ວຍນ້ຳ ເພື່ອການກັບໃຈໃໝ່; ແຕ່ພຣະອົງຜູ້ສະເດັດມາພາຍຫຼັງຂ້າພະເຈົ້າ ຊົງມີວິດອຳນາດຍິ່ງກວ່າຂ້າພະເຈົ້າ, ແມ່ນແຕ່ຈະຖືຮອງທ້ວຂອງພຣະອົງ ຂ້າພະເຈົ້າກັບສົມຄວນ: ພຣະອົງຈະຊົງໃຫ້ບັບຕີສະມາແກ່ພວກທ່ານດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ແລະດ້ວຍໄຟ; ພັດຜົດຂອງພຣະອົງຢູ່ໃນພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ, ແລະພຣະອົງຈະຊຳລະລານນວດເຂົ້າຂອງພຣະອົງໃຫ້ສະອາດຢ່າງສົມເຊີຍ, ແລະຈະຮອບຮວມເຂົ້າສາລີຂອງພຣະອົງເຂົ້າໄວ້ໃນຍັງ; ແຕ່ແກບນັ້ນ ພຣະອົງຈະຊົງເຜົາເສຍດ້ວຍໄຟທີ່ບໍ່ມີວັນມອດ. ມັດທາຍ 3:11, 12.

ໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຣິດທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໃນ ໂຢຮັນ 6:66

ພຣະອົງໄດ້ສູນເສຍສາວົກຫຼາຍກວ່າເວລາໃດໆທັງໝົດ. ໃນ The Desire of Ages

ບ່ອນທີ່ໄດ້ກ່າວເຖິງຂໍ້ຄວາມຕອນນີ້ຂອງໂຢຮັນ

ວິທີການແຫ່ງການນຳໃຊ້ຄຳພະຍາກອນນັ້ນເອງເປັນເຫດຜົນແທ້ທີ່ສາວົກໄດ້ຈຳກັບ.

ພວກເຂົາບໍ່ອາດເຂົ້າໃຈໄດ້ວ່າ ສິ່ງທີ່ເປັນຕົວອັກສອນນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງສິ່ງຝ່າຍວິນຍານ,

ແລະຕາມທຳອິກຄະສາວົກໂປໂລກກ່າວໄວ້ ສິ່ງທີ່ເປັນຕົວອັກສອນມາກ່ອນສິ່ງຝ່າຍວິນຍານ.

ເຫດສະນັ້ນຈຶ່ງມີຂຽນໄວ້ວ່າ, ອາດາມຜູ້ເປັນມະນຸດຄົນທຳອິດ ໄດ້ກ້າຍເປັນຈິດວິນຍານທີ່ມີຊີວິດ; ອາດາມຜູ້ສຸດທ້າຍໄດ້ກ້າຍເປັນພຣະວິນຍານຜູ້ປະທານຊີວິດ. ແຕ່ວ່າ ສິ່ງທີ່ເປັນຝ່າຍວິນຍານນັ້ນບໍ່ແມ່ນມາກ່ອນ, ຫາກແມ່ນສິ່ງທີ່ເປັນຝ່າຍທຳມະຊາດມາກ່ອນ; ແລະພາຍຫຼັງຈຶ່ງເປັນສິ່ງທີ່ເປັນຝ່າຍວິນຍານ. 1 ໂກຣິນໂທ 15:45, 46.

ພວກຍົວບໍ່ເຕັມໃຈ ແລະດັງນັ້ນຈຶ່ງບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈພຣະຄຣິດ ເມື່ອພຣະອົງຊົງປະກາດວ່າ

ພຣະອົງເປັນຂົງບັງແຫ່ງສະຫວັນທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງກິນ. ຂົນທຳນຽມ

ແລະປະເພນີໄດ້ເຂົ້າຄອບງຳເໝືອນວິທີການທີ່ພຣະຄຣິດພຣະອົງເອງໄດ້ຊົງນຳໃຊ້. ກ່ຽວກັບປະຫວັດການນີ້

ຊິດສະເຕີໄວທ໌ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ວ່າ:

“ໂດຍການຕຳໜິດຄວາມບໍ່ເຊື່ອຂອງພວກເຂົາຕໍ່ໜ້າສາທາລະນະ

ສາວົກເຫຼົ່ານີ້ຖືກແຍກຫ່າງອອກຈາກພຣະເຢຊູຫຼາຍຂຶ້ນ. ພວກເຂົາບໍ່ພໍໃຈຢ່າງຍິ່ງ

ແລະດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາຈະທຳຮ້າຍພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລັອດ
ແລະເພື່ອສະໜອງຄວາມມັ່ງຮ້າຍຂອງພວກຜາຣີຊາຍ ພວກເຂົາຈຶ່ງຫັນຫຼັງໃຫ້ພຣະອົງ
ແລະຈາກພຣະອົງໄປດ້ວຍຄວາມດູໝືນ. ພວກເຂົາໄດ້ລືອກແລ້ວ
ໄດ້ຮັບເອົາຮູບແບບທີ່ປາສະຈາກວິນຍານ, ເປຣີການອກທິບໍ່ມີແກ່ນແທ້ຢູ່ພາຍໃນ.
ການຕັດສິນໃຈຂອງພວກເຂົາບໍ່ເຄີຍຖືກປ່ຽນກັບໃນພາຍຫຼັງ;
ເພາະພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ດຳເນີນໄປກັບພຣະເຢຊູອີກຕໍ່ໄປ."

"ພຣະອົງຊົງຖືກຂ້າໄວ້ໃນພຣະຫັດ
ແລະພຣະອົງຈະຊຳລະລານນວດເຂົ້າຂອງພຣະອົງໃຫ້ສະອາດຢ່າງສົມເຊົາ
ແລະຈະຮອບຮວມເຂົ້າສາລີຂອງພຣະອົງເຂົ້າໄວ້ໃນຍັງ.' ມັດທາຍ 3:12.
ນີ້ແມ່ນໜຶ່ງໃນເວລາແຫ່ງການຊຳລະ. ໂດຍຖ້ອຍຄຳແຫ່ງຄວາມຈິງ ແກບໄດ້ຖືກແຍກອອກຈາກເຂົ້າສາລີ.
ເນື່ອງຈາກພວກເຂົາຫຍິບໄສ ແລະຖືກຕີວ່າຊອບທຳຫຼາຍເກີນໄປທີ່ຈະຍອມຮັບການຕັກເຕືອນ,
ຮັກໂລກຫຼາຍເກີນໄປທີ່ຈະຍອມຮັບຊີວິດແຫ່ງຄວາມຖອມຕົນ, ຫຼາຍຄົນຈຶ່ງຫັນໜ້າຈາກພຣະເຢຊູ
ຫຼາຍຄົນກໍຍັງຄົງກະທຳເຊັ່ນດຽວກັນນີ້. ໃນວັນນີ້ ຈິດວິນຍານທັງຫຼາຍກຳລັງຖືກທົດສອບ
ເໝືອນດັ່ງພວກສາວົກເຫຼົ່ານັ້ນໃນທຳມະສາລາທຶກເປັນາອຸມ. ເມື່ອຄວາມຈິງຖືກນຳມາເຖິງໃຈ
ພວກເຂົາເຫັນວ່າຊີວິດຂອງຕົນບໍ່ສອດຄ່ອງກັບພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ.
ພວກເຂົາເຫັນຄວາມຈຳເປັນແຫ່ງການປ່ຽນແປງຕົນເອງຢ່າງສົມເຊົາ;
ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ຕັ້ງໃຈທີ່ຈະຮັບເອົາວຽກງານແຫ່ງການປະຕິເສດຕົນເອງນັ້ນ. ດັ່ງນັ້ນ
ເມື່ອບາບຂອງພວກເຂົາຖືກເປີດເຜີຍ ພວກເຂົາຈຶ່ງໂກດຮ້າຍ. ພວກເຂົາຈາກໄປດ້ວຍຄວາມຂຸນເຄືອງໃຈ
ເໝືອນດັ່ງພວກສາວົກທີ່ຈາກພຣະເຢຊູໄປ ໂດຍບໍ່ຮູ້ວ່າ, 'ຄຳນີ້ແຂງເຫຼືອເກີນ; ໃຜຈະຟັງໄດ້?' The Desire
of Ages, 392.

ແມ່ນຜູ້ສົ່ງຂ່າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງມາລາຄີທີ່ຊຳລະລ້າງບັນດາບຸດຂອງເລວດີດ້ວຍໄຟ.
ພຣະອົງຊຳລະລານຂອງພຣະອົງຢ່າງສົມບູນ ໂດຍແຍກເຂົ້າສາລີອອກຈາກແກບ.
ພຣະອົງກະທຳພາລະກິດນີ້ດ້ວຍພັດ. ພັດເປັນສິ່ງທີ່ກົດໃຫ້ເກີດການແຍກອອກ,
ແລະພັດນັ້ນຄືຂ່າວສານແຫ່ງຄວາມຈິງປະຈຸບັນສຳລັບແຕ່ລະປະຫວັດສາດຕາມລຳດັບ
ໃນທີ່ຊົງພຣະອົງຊຳລະບັນດາບຸດຂອງເລວດີ. ພັດນັ້ນຄືຂ່າວສານເອລົຍາ ແລະບັນດາຜູ້ສົ່ງຂ່າວ,
ຜູ້ຊົງເປັນຕົວແທນເຄືອງມືແຫ່ງການພິພາກສາ.

ຈົ່ງເບີ້, ເຮົາຈະສົ່ງຜູ້ສົ່ງຂ່າວຂອງເຮົາໄປ, ແລະເຂົາຈະຈັດຕັ້ງມາທາງໄວ້ຕໍ່ໜ້າເຮົາ; ແລະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ຜູ້ທີ່ພວກເຈົ້າສະແຫວງຫາ, ຈະສະເດັດມາຍັງພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງຢ່າງກະທັນຫັນ,
ຄືຜູ້ສົ່ງຂ່າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາ, ຜູ້ທີ່ພວກເຈົ້າຍືນດີໃນພຣະອົງ: ຈົ່ງເບີ້, ພຣະອົງຈະສະເດັດມາ,
ພຣະເຢໂຮວາຈອມໂຍທາຕັດດັ່ງນັ້ນ. ແຕ່ຜູ້ໃດຈະທົນຢູ່ໄດ້ໃນວັນແຫ່ງການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງ?
ແລະຜູ້ໃດຈະຍືນຢູ່ໄດ້ເມື່ອພຣະອົງປາກົດ? ເພາະພຣະອົງເປັນເໝືອນໄຟຂອງຜູ້ຖະຫຼງ,
ແລະເໝືອນສະບູຂອງຄົນຊັກຟອກ: ແລະພຣະອົງຈະປະທັບນັ້ງດັ່ງຜູ້ຖະຫຼງ ແລະຜູ້ຊຳລະເງິນໃຫ້ບໍລິສຸດ:
ແລະພຣະອົງຈະຊຳລະລູກຫຼານຂອງເລວດີໃຫ້ບໍລິສຸດ, ແລະຊຳລະພວກເຂົາດັ່ງຄຳ ແລະເງິນ,
ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາແດ່ພຣະເຢໂຮວາດ້ວຍຄວາມຊອບທຳ. ແລ້ວເຄື່ອງບູຊາຂອງຢູດາ
ແລະເຢຣູຊາແລ້ວຈະເປັນທີ່ພຣະໄທແດ່ພຣະເຢໂຮວາ, ເໝືອນໃນວັນເກົາກອນ, ແລະເໝືອນໃນປີກອນງ.
ມາລາກີ 3:1-4.

ພຣະອົງຜູ້ສົ່ງສະເດັດມາພາຍຫຼັງໂຢຮັນຜູ້ໃຫ້ບັດຕິສະມາ ແມ່ນພຣະອົງຜູ້ຊຳລະລານນວດຂອງພຣະອົງດ້ວຍພັດ
ແລະຊົງເປັນດັ່ງໄຟຂອງຜູ້ຫຼອມໄລຫະ. ຂະບວນການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດນັ້ນ
ສຳເລັດໂດຍຜູ້ສົ່ງຂ່າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາ ແລະເພາະສະນັ້ນ ຈົ່ງບົ່ງຊີ້ເຖິງປະຫວັດສາດໜຶ່ງທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ກຳລັງສະເດັດເຂົ້າສູ່ພັນທະສັນຍາກັບຊົນຊາດແຫ່ງພັນທະສັນຍາຜູ້ຖືກຊົງເລືອກໃໝ່.
ເມື່ອອິສຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານໄດ້ຮັບການຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນຈາກການເປັນທາດໃນອິຢິບ

ຫົວຂໍ້ໜຶ່ງຂອງປະຫວັດສາດອັນສັກສິດນັ້ນ ຄືປະເດັນເລື່ອງ “ບຸດຫົວປີ.”

ບໍ່ວ່າຈະເປັນການຕາຍຂອງບຸດຫົວປີແຫ່ງອີຢິບ

ຫຼືການທົດສອບເຈົ້າຊົງລະບຸອິສະຣາເອນວ່າເປັນບຸດຫົວປີຂອງພຣະອົງ.

ແລະເຈົ້າຈົງກ່າວແກ່ຜາໂຮວ່າ, ພຣະຢາເວຫັດດັງນີ້ວົ້າ, ອິສະຣາເອນເປັນບຸດຂອງເຮົາ, ຄືບຸດຫົວປີຂອງເຮົາ;
ແລະເຮົາກ່າວແກ່ເຈົ້າວ່າ, ຈົ່ງບໍ່ອຍບຸດຂອງເຮົາໄປ ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ປະຕິບັດຮັບໃຊ້ເຮົາ;
ແຕ່ຖ້າເຈົ້າປະຕິເສດບໍ່ອຍມຸ້ມບໍ່ອຍເຂົາໄປ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະປະຫານບຸດຂອງເຈົ້າ, ຄືບຸດຫົວປີຂອງເຈົ້າ.
ອົບເພະຍົບ 4:22, 23.

ເມື່ອພຣະເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າສູ່ພັນທະສັນຍາກັບອິດສະຣາເອນໃນການຊ່ວຍກູ້ອອກຈາກອີຢິບ

ແຜນການອັນສະຫວັນຂອງພຣະອົງຄື

ໃຫ້ບຸດຊາຍຫົວປີຂອງແຕ່ລະເຜົ່າຖືກອຸທິດແດ່ພາລະກິດແຫ່ງຖານະປະໂຮຫິດ.

ແຕ່ໃນການກະບົດເຮືອງລູກງົວຄຳນັ້ນ ມີພຽງແຕ່ເຜົ່າເລວິທຳນັ້ນທີ່ຍືນຍົງຊ້າງໄມເຊໃນທຳມະກາງການກະບົດ.

ເນື່ອງຈາກຄວາມສັດຊື່ຂອງພວກເຂົາ

ພຣະເຈົ້າຈົງຊົງຍົກເລີກແຜນການຂອງພຣະອົງໃຫ້ບຸດຫົວປີຈາກທຸກເຜົ່າຖືກອຸທິດແດ່ຖານະປະໂຮຫິດ

ແລະພຣະອົງໄດ້ຂ້າມບັນດາເຜົ່າອື່ນໆໄປ

ແລ້ວປະຫານສິດອັນຈຳເພາະແຕ່ຜູ້ດຽວໃນຖານະປະໂຮຫິດໃຫ້ແກ່ເຜົ່າເລວິ.

ເມື່ອຜູ້ສັງຂາດແຫ່ງພັນທະສັນຍາຊຳລະບຸດທັງຫຼາຍຂອງເລວິນັ້ນເປັນພາບແທນຂອງປະຫວັດສາດທີ່ປະຊາຊົນ

ແຫ່ງພັນທະສັນຍາເດີມກຳລັງຖືກວາງໄວ້ຂ້າງໜຶ່ງເພື່ອປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາໃໝ່.

ສິ່ງນີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບໂຢຮັນຜູ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາ, ພວກມັນເລີ່ມຕົ້ນ ແລະຈະເກີດຂຶ້ນກັບຄືນໜຶ່ງແສນສິໝັ້ນສິພັນ.

ຕັ້ງແຕ່ປີ 1840 ຫາ 1844 ຂະບວນການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດໄດ້ຖືກເລີ່ມຂຶ້ນໂດຍປະເດັນແຫ່ງການທົດສອບຂອງຂ່າວສານຄຳພະຍາກອນທີ່ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ William Miller.

ມັນໄດ້ນຳໄປສູ່ການທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສະເດັດມາຍັງພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງຢ່າງກະທັນຫັນໃນວັນທີ

October 22, 1844, ແຕ່ຂະບວນການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດນັ້ນບໍ່ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງຈົນກວ່າປີ 1863.

ທັງຄຳພະຍາກອນໃນ ດານເຮອນ 8:14, “ຈົນເຖິງສອງພັນສາມຮ້ອຍວັນ;

ແລ້ວພະວິຫານຈະຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ,” ແລະຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ, “ຈົ່ງຢຳເກງພຣະເຈົ້າ

ແລະຖວາຍພຣະສິດແດ່ພຣະອົງ; ເພາະວ່າເວລາແຫ່ງການພິພາກສາຂອງພຣະອົງມາເຖິງແລ້ວ,”

ໄດ້ຊີ້ໄປຫາການປະຕິບັດພັນທະກິດຂອງພຣະຄຣິດໃນສະຖານບໍລິສຸດທິສຸດ, ໄປຫາການພິພາກສາສືບສວນ,

ແລະບໍ່ໄດ້ຊີ້ໄປຫາການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດເພື່ອໄຖ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ ແລະເພື່ອທຳລາຍຄົນອະທຳ.

ຄວາມຜິດພາດບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນການຄຳນວນຊ່ວງເວລາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ,

ແຕ່ຢູ່ໃນເຫດການທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນເມື່ອຄົບ 2300 ວັນ. ໂດຍຄວາມຜິດພາດນີ້

ຜູ້ເຊື່ອທັງຫຼາຍໄດ້ປະສົບກັບຄວາມຜິດຫວັງ, ແຕ່ທຸກສິ່ງທີ່ຄຳພະຍາກອນໄດ້ທຳນາຍໄວ້,

ແລະທຸກສິ່ງທີ່ເຂົາທັງຫຼາຍມີຫຼັກຖານຈາກພຣະຄຳພີໃຫ້ຄຳຕອບໄດ້, ກໍໄດ້ສຳເລັດແລ້ວ.

ໃນເວລາດຽວກັນນັ້ນເອງ ເມື່ອເຂົາທັງຫຼາຍກຳລັງຄຳຄວນເຖິງຄວາມລົ້ມເຫລວແຫ່ງຄວາມຫວັງຂອງຕົນ,

ເຫດການທີ່ຂ່າວສານນັ້ນໄດ້ທຳນາຍໄວ້ກໍໄດ້ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ, ແລະເຫດການນັ້ນຈະຕ້ອງສຳເລັດກ່ອນທີ່ອົງພຣະ

ຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະປາກົດພຣະອົງເພື່ອປະຫານບຳເນັດແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ.

“ພຣະຄຣິດໄດ້ສະເດັດມາ ບໍ່ແມ່ນມາຍັງໂລກ ດັ່ງທີ່ພວກເຂົາຄາດໝາຍໄວ້

ແຕ່ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກບົງບອກໄວ້ວ່າໜ້າໂດຍແບບຢ່າງນັ້ນ ຄື

ສະຖານບໍລິສຸດທິສຸດໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າໃນສະຫວັນ.

ພຣະອົງໄດ້ຖືກພະຍາກອນດານເຮອນພັນລະນາວ່າ ໃນເວລາພຣະອົງສະເດັດມາຫາຜູ້ຊົງພຣະຊົນນິລັນດອນ:

‘ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນໃນນິມິດກາງຄືນ ແລະ ເບິ່ງແມ່, ມີຜູ້ໜຶ່ງຄ້າຍດັ່ງບຸດແຫ່ງມະນຸດ

ມາກັບແມ່ແຫ່ງພິສະຫວັນ ແລະ ໄດ້ມາ—ບໍ່ແມ່ນມາຍັງໂລກ ແຕ່—’ ມາຫາຜູ້ຊົງພຣະຊົນນິລັນດອນ

ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ນຳພຣະອົງເຂົ້າມາໃກ້ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ.’ ດານເຮອນ 7:13.”

ການສະເດັດມາຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສູ່ພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງ ເປັນການມາຢ່າງກະທັນຫັນ, ບໍ່ໄດ້ຍິ່ງໃນຄວາມຄາດໝາຍ, ສຳລັບປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ. ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຄ່ອຍຖ້າພຣະອົງຍັງເກີນ. ພວກເຂົາຄາດວ່າພຣະອົງຈະສະເດັດມາສູ່ແຜ່ນດິນໂລກ, 'ໃນແປວໄພອັນລຸກໂຊນ ເພື່ອປະທານການແກ້ໄຂແກ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ ແລະບໍ່ຊື່ອຟັງຂ້າວປະເສີດ.' 2 ເທຣະໂລນກີ 1:8."

ຜູ້ພະຍາກອນກ່າວວ່າ: “ຜູ້ໃດຈະອາໄສຢູ່ໃນວັນແຕ່ງການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງ?
ແລະຜູ້ໃດຈະຢືນຢູ່ໃຕ້ເມືອພຣະອົງປາກົດ? ເພາະພຣະອົງເປັນເໝືອນໄຟຂອງຜູ້ຫລອມ,
ແລະເໝືອນສະບູຂອງຜູ້ຟອກຜ້າ: ແລະພຣະອົງຈະປະທັບນັ່ງດັ່ງຜູ້ຫລອມ ແລະຜູ້ຊຳລະເງິນໃຫຍ່ບໍລິສຸດ:
ແລະພຣະອົງຈະຊຳລະບັນດາບຸດຂອງເລວໃຫຍ່ບໍລິສຸດ, ແລະກັນກອງພວກເຂົາເໝືອນຄຳແລະເງິນ,
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະຖວາຍເຄື່ອງບູຊາແດ່ພຣະຢາເວໃນຄວາມຊອບທຳ.” ມາລາກີ 3:2, 3. ບັນດາຜູ້ທີ່ຍິ່ງມີຊື່
ວັດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກເມື່ອການທຸນຂອງພຣະຄຣິດຈະສິ້ນສຸດລົງໃນພຣະວິຫານເບື້ອງເທິງ
ຈະຕ້ອງຢືນຢູ່ຕໍ່ພະເນດຂອງພຣະເຈົ້າອັນບໍລິສຸດໃດຍ່ອມຄົນກາງ.
ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມຂອງພວກເຂົາຈະຕ້ອງປາດສະຈາກມົນທົນ,
ລັກສະນະນິເສດຂອງພວກເຂົາຈະຕ້ອງຖືກຊຳລະໃຫ້ເພິ່ນຈາກບາບໂດຍພຣະໂລຫິດແຕ່ງການປະພົມ.
ໂດຍພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະໂດຍຄວາມພາກພຽນຢ່າງບໍ່ຍື່ນຂອງພວກເຂົາເອງ
ພວກເຂົາຈະຕ້ອງເປັນຜູ້ມີໃຈໃນການຕໍ່ສູ້ກັບຄວາມຊົວ.
ໃນຂະນະທີ່ການພິພາກສາໄດ້ສ່ວນກຳລັງດຳເນີນໄປໃນສະຫວັນ,
ໃນຂະນະທີ່ບາບຂອງບັນດາຜູ້ຊົດທຶນໃຈກຳລັງຖືກຍົກອອກຈາກພຣະວິຫານ,
ຈະຕ້ອງມີພາລະກິດພິເສດແຕ່ງການຊຳລະໃຫຍ່ບໍລິສຸດ, ຄືການລະທົງບາບ,
ໃນທຳມະກາງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.
ພາລະກິດນີ້ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໄວ້ຢ່າງຊັດເຈນຍັງຂຶ້ນໃນຂ່າວສານແຫ່ງພຣະນິມິດ 14.

“ນອກຈາກການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງຍັງພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງແລ້ວ, ມາລາຄີຍັງໄດ້ພະຍາກອນເຖິງການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະອົງ,

ຄືການສະເດັດມາເພື່ອດຳເນີນການພິພາກສາ, ໃນຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້ວ່າ:
'ແລະເຮົາຈະເຂົ້າມາໃກ້ພວກເຈົ້າເພື່ອພິພາກສາ; ແລະເຮົາຈະເປັນພະຍານຢ່າງວ່ອງໄວຕໍ່ສູ່ພວກຜູ້ຖືຄຳຖາ, ແລະຕໍ່ສູ່ພວກຜູ້ຫຼິ້ນຊູ້ ແລະຕໍ່ສູ່ພວກຜູ້ສາບານເທັດ, ແລະຕໍ່ສູ່ພວກທີ່ບີບບັງຄັບລູກຈ້າງໃນຄຳຈ້າງຂອງເຂົາ, ແມ່ໝ້າຍ, ແລະລູກກຳເພົາ, ແລະພວກທີ່ເບືອນໜ້າຄົນຕ່າງດ້ວຍອອກຈາກສິດຂອງເຂົາ, ແລະບໍ່ຢາກເກງເຮົາ, ພຣະຢາເວຈອມໂຍທາຕັດດັງນີ້.' ມາລາຄີ 3:5. ຢູດາໄດ້ກ່າວເຖິງເຫດການດຽວກັນນີ້ເມື່ອທ່ານກ່າວວ່າ, 'ເບິ່ງແມ່, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສະເດັດມາກັບພວກທ່ານບໍ່ລໍຊົດຂອງພຣະອົງນັບໝື່ນໆ, ເພື່ອດຳເນີນການພິພາກສາເໝືອນທຸກຄົນ, ແລະເພື່ອພິສູດຄວາມຜິດແກ່ບັນດາຄົນອະທຳໃນທຳມະກາງພວກເຂົາ ດ້ວຍການກະທຳອະທຳທັງສົນຂອງພວກເຂົາ.' ຢູດາ 14, 15. ການສະເດັດມານີ້ ແລະການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງຍັງພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງ ເປັນເຫດການທີ່ແຕກຕ່າງ ແລະແຍກອອກຈາກກັນ."

"ການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດໃນຖານະມະຫາປະໂຫຍດຂອງພວກເຮົາໄປສູ່ບ່ອນບໍ່ລໍຊົດທີ່ສຸດ ເພື່ອການຊຳລະພຣະວິຫານ ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ບຳກົດໃນດານເຮອນ 8:14; ການສະເດັດມາຂອງບຸດແຫ່ງມະນຸດເຖິງພຣະອົງຜູ້ຊົງດຳລົງຢູ່ແຕ່ບູຮານ ດັ່ງທີ່ໄດ້ນຳສະເໜີໃນດານເຮອນ 7:13; ແລະການສະເດັດມາຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສູ່ພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງ ດັ່ງທີ່ມາລາຄີໄດ້ພະຍາກອນໄວ້ລ້ວນແຕ່ເປັນຄຳພັນລະນາຂອງເຫດການດຽວກັນ; ແລະສົງຄ໌ຍັງໄດ້ຖືກເປັນພາບແທນໂດຍການມາຂອງເຈົ້າບ່າວໄປສູ່ພິທີອະພິເສກສົມຣົດ ດັ່ງທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ພັນລະນາໄວ້ໃນຄຳອຸປະມາເລື່ອງພົມມະຈາລີສິບຄົນ ໃນມັດທາຍ 25." The Great Controversy, 424–426.

ການ "ສະເດັດມາ" ສືບການໄດ້ຖືກກ່າວເຖິງໃນວັກສຸດທ້າຍ ແລະ ທັງໝົດນັ້ນເປັນການສະເດັດມາດຽວກັນ ທີ່ຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນສັນຍາລັກໃນສື່ຮູບແບບທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ໜຶ່ງໃນ "ການສະເດັດມາ" ເຫຼົ່ານັ້ນ ຄື ຄຳອຸປະມາເລື່ອງພົມມະຈາລີສິບຄົນ.

"ຂ້າພະເຈົ້າມັກຖືກນຳໃຫ້ໄປສູ່ຄຳອຸປະມາເລື່ອງພົມມະຈາລີສິບຄົນ, ໃນນັ້ນຫ້າຄົນສະຫຼາດ ແລະ ຫ້າຄົນໃໝ່. ຄຳອຸປະມານີ້ໄດ້ສຳເລັດແລ້ວ ແລະ ຈະສຳເລັດຕາມຕົວອັກສອນຢ່າງຄົບຖ້ວນ, ເພາະມັນມີການນຳໃຊ້ເປັນພິເສດກັບເວລານີ້, ແລະ ເຊັ່ນດຽວກັບຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີ່ສາມ, ມັນໄດ້ສຳເລັດແລ້ວ ແລະ ຈະຄົງເປັນຄວາມຈິງສຳລັບເວລາປັດຈຸບັນຕາມທີ່ຈົນກວ່າຈະສິ້ນສຸດການເວລາ." Review and Herald, August 19, 1890.

ຖ້າຫາກວ່າ "ການສະເດັດມາ" ທັງສີ່ "ເປັນຄຳພັນລະນາຂອງເຫດການດຽວກັນ," ແລ້ວ "ການສະເດັດມາ" ທັງສີ່ນັ້ນທີ່ໄດ້ສຳເລັດລົງແລ້ວໃນການເລີ່ມຕົ້ນຂອງ Adventism ໃນຂະບວນການ Millerite, "ຈະໄດ້ຮັບການສຳເລັດ" ອີກຄັ້ງ "ຢ່າງກົງຕົວອັກສອນທຸກປະການ" ໃນຂະບວນການ Elijah ໃນຕອນທ້າຍຂອງ Adventism.

ວິນລຽມ ມິນເລີ ແລະ ພວກ Millerites ເປັນຕົວແທນຂອງຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ, ແລະ ໃນຂໍ້ຄວາມດຽວກັນຈາກ Early Writings ທີ່ພວກເຮົາຫາໄດ້ອ້າງເຖິງນັ້ນ, ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດມີລັກສະນະດຽວກັນທຸກປະການກັບຂອງໂຢຮັນ ຜູ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາ. ພວກເຮົາໄດ້ອ້າງຂໍ້ຄວາມທີ່ກ່າວວ່າ ຜູ້ທີ່ປະຕິເສດຂ່າວສານຂອງໂຢຮັນ ຜູ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາ ຍ່ອມບໍ່ສາມາດໄດ້ຮັບປະໂຫຍດຈາກຄຳສອນຂອງພຣະເຢຊູ ໃນວັກຖັດໄປ ນາງກ່າວວ່າ, "ບັນດາຜູ້ທີ່ປະຕິເສດຂ່າວສານທຳອິດ ຍ່ອມບໍ່ສາມາດໄດ້ຮັບປະໂຫຍດຈາກຂ່າວສານທີ່ສອງໄດ້; ແລະ ພວກເຂົາກໍບໍ່ໄດ້ຮັບປະໂຫຍດຈາກສຽງຮ້ອງເວລາທຸ່ງຄົນ, ຊຶ່ງມີໄວ້ເພື່ອຕຽມພວກເຂົາໃຫ້ເຂົ້າໄປກັບພຣະເຢຊູໂດຍຄວາມເຊື່ອ

ເຂົ້າສູ່ບ່ອນບໍລິສຸດທິສຸດແຫ່ງພະວິຫານສະຫວັນ." ທັງວິນລຽມ ມິນເລີແລະ ໂຍຮັນ ຜູ້ໃຫຍ່ບັບຕິສະມາ
ເປັນຕົວແທນຂອງເຄື່ອງມືແຫ່ງການພິພາກສາ.

ຖ້າຫາກບໍ່ມີທັງສອງບາກົດຂຶ້ນ,
ຄົນໃນຍຸກຂອງເຂົາແຕ່ລະຄົນກໍຈະບໍ່ຖືກໃຫ້ຮັບຜິດຊອບສໍາລັບການປະຕິເສດແສງສະຫວ່າງ.
ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໃຊ້ຜູ້ສົ່ງຂ່າວສານສອງຄົນນັ້ນເພື່ອຖອດເສື້ອຄຸມແຫ່ງບາບຂອງລາໂອດິໄຊຍອອກ,
ແລະດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງສໍາເລັດຄວາມເປື້ອນກາຍແບບລາໂອດິໄຊຍຂອງປະຊາຊົນຜູ້ຖືກເລືອກໃນອະດີດ,
ໂດຍການນໍາຂ່າວສານໜຶ່ງເຂົ້າມາ ຊຶ່ງບໍ່ວ່າຈະຖືກຍອມຮັບຫຼືຖືກປະຕິເສດ
ກໍຈະຖືກໃຊ້ໃນການພິພາກສາເປັນໝາຍສໍາຄັນວ່າ ຜູ້ພະຍາກອນຄົນໜຶ່ງໄດ້ຢູ່ຫ່າງໄກຈາກພວກເຂົາແລ້ວ.
ປະຫວັດສາດຕັ້ງແຕ່ ຄ.ສ. 1840 ຫາ 1844
ໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນແບບຢ່າງໂດຍໄຟທວີງມາເທິງເຄື່ອງບູຊາຂອງເອລີຍາເທິງພູຄາເມນ.
ຜູ້ພະຍາກອນແທ້ໄດ້ຖືກແຍກໃຫ້ເຫັນຢ່າງແຈ້ງຈາກພວກຜູ້ພະຍາກອນປອມ.

ພວກເຮົາມາເຖິງຈຸດທີ່ຄວນຈະວາງໂຄງຮ່າງກ່ຽວກັບຂະບວນການຊໍາລະໃຫ້ບໍລິສຸດ
ຊຶ່ງໄດ້ດໍາເນີນຕໍ່ໄປຫຼັງຈາກວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844. ຊົດສະເຕີໄອທ໌ໄດ້ກ່າວວ່າ ຫຼັງຈາກວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844
"ປະຊາຊົນຍັງບໍ່ພ້ອມທີ່ຈະພົບອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ.
ຍັງມີພະລະກົດແຫ່ງການຕຽມພ້ອມທີ່ຈະຕ້ອງສໍາເລັດເພື່ອພວກເຂົາ. ແສງສະຫວ່າງຈະຕ້ອງຖືກປະທານໃຫ້
ເພື່ອນຳທີ່ຄວາມຄິດຂອງພວກເຂົາໄປສູ່ພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າໃນສະຫວັນ; ແລະເມື່ອພວກເຂົາຕິດຕາມມະ
ຫາປະໂລຫິດຂອງຕົນໂດຍຄວາມເຊື່ອໃນການປະຕິບັດພະລະກົດຂອງພຣະອົງໃນທຳນັ້ນ
ໜ້າທີ່ໃໝ່ຈະຖືກເປີດເຜີຍ.
ອີກຂ່າວສານໜຶ່ງແຫ່ງການເຕືອນແລະການສັ່ງສອນຈະຕ້ອງຖືກປະທານແກ່ຄຣິສຕະຈັກ."

ເມື່ອອັດເວັນຕົດສະມໄດ້ປະຕິເສດ "ເຈດໄທອີ" ໃນ ລະບຽບພຣະບັນຍັດ ບົດ 26 ຊຶ່ງດານໂອນໄດ້ເອີ້ນວ່າ
"ຄໍາປະຕິຍານ" ຂອງໂມເຊ, ພວກເຂົາກໍໄດ້ສູນເສຍຄວາມສາມາດໃນການຮັບຮູ້ວ່າ
ຂະບວນການຊໍາລະໃຫ້ບໍລິສຸດນັ້ນຍັງດໍາເນີນຕໍ່ໄປນອກເໜືອຈາກວຽກງານເບື້ອງຕົ້ນຂອງພວກເຂົາ
ໃນການເຂົ້າໃຈຄວາມຈິງທັງໝົດກ່ຽວພັນກັບການເປີດຂອງການພິພາກສາ.

ພວກເຮົາຈະກ່າວເຖິງຂະບວນການຊໍາລະໃຫ້ບໍລິສຸດທີ່ດໍາເນີນຕໍ່ໄປນັ້ນໃນບົດຄວາມຖັດໄປ ແລະ
ເລີ່ມຈັດໃຫ້ເຂົ້າແນວກັນລະຫວ່າງເຂົາແຫ່ງ Protestantism ແທ້ທີ່ Millerite Adventism
ໄດ້ຮັບໃນທົດສະວັດ 1840 ກັບເຂົາແຫ່ງ Republicanism.